

Абстрагування полягає у виділенні й розгляді деяких особливостей і прикмет предмета з тим, щоб, не зупиняючись на другорядному, зосередитися на тому, що найважливіше¹. Результатом абстрагування є категорії й так звані абстрактні поняття, які теоретично репрезентують тільки одну з важливих сторін об'єкта або фіксують якусь прикмету безвідносно до якогось реального чи можливого носія. Наприклад, фізична категорія маси охоплює тільки одну універсальну властивість речовини” (Ф.Канак, 3-4). Так, описуючи певні зміни в перекладі, ми переважно не беремо до уваги зміну алфавіту; формальне невідтворення артикля в перекладі з романо-германських мов на українську ми зазвичай не сприймаємо як прийом вилучення і в багатьох дослідженнях вважаємо цю рису несуттєвою на тлі інших змін. Характеризуючи суто лексико-граматичні явища перекладу, дослідники часом відволікаються від позамовних чинників (час написання першотвору, час перекладу, гендерні та інші соціологічні характеристики перекладача), хоча, безумовно, за певних обставин і вони можуть суттєво обумовлювати лексичні та граматичні ознаки перекладу.

---

¹ За способом виконання у психології виокремлюють три види абстрагування: 1) ізолююча абстрація, що полягає у виокремленні певного елемента (предметів, ознак, частин) з інших елементів; 2) підкреслювальна абстрація, що полягає не лише у виокремленні одного елемента, а й у вказівці на інші, які виступають тлом виокремленого елемента; 3) протиставна абстракація, яка полягає у свідомому розчленуванні суттєвого й несуттєвого у їх протиставленні (Слепкань, с. 23).